

HRD

*Priateľstvo
jedného
múdreho
je
lepšie,
než
priateľstvo
všetkých
nerozumných*

Demokritos

Prečítajte si

Ja vám odporúčam prečítať si príbeh
Česer a Ema na strane 11.

Tento príbeh sa mi páči preto,
lebo je veľmi záživný. V minulom
čísle bola prvá časť. Ak ste si
ho neprečítali, určite si ho
prečítajte. A navyše ho písala
moja spolužiačka Ľíka Imušková,
a ja (Nina Chládeková) som
ho v tomto čísle ilustrovala.

Určite si prečítajte článok „Nečakaná lyžovačka“
na strane 17. Napriek tomu, že som na lyžích
lyžovčke nebola, veľmi sa mi páčila príhoda, na
ktorej som sa tak veľmi smiala že ma sačilo
bolieť budú. Keď sa pozriete na tvár
pána uvidíte úsmev, že sa usmieva,
hoci v očiach má ešte hrozivého čo
prežil. Prečítajte si o tom viac.

Ja by som odporúčil dvojstranu o molitoch na
strane 6 a 7, lebo niektorí z vás, milí čitatelia, si
potrebujete rozprávať školský poriadok. Zaujímavý
je aj rozhovor s pani riaditeľkou, dozviete sa o opici,
čo pila pivo.

Rozhovor

Našej novej pani zástupkyne Alenky Štolfovej sme sa opýtali:

Aký bol váš prvý polrok na našej škole? Čo sa vám u nás páči a čo nepáči?

Prvý polrok hodnotím pozitívne. Mám už dlhoročné skúsenosti, vedela som, že na novom mieste stretnem rôznych ľudí. Sú tu žiaci, ktorým záleží na vzdelaní, ale škoda, že nie všetkým. Sú tu učitelia, ktorí vedia poskytnúť kvalitné vzdelanie a nielen to. Sú tu spoľahliví nepedagogickí zamestnanci, je tu pán riaditeľ, ktorý sa snaží vytvárať nadštandardné podmienky a má podporu zriaďovateľa. Je to dobrá škola. Páči sa mi jej klíma, materiálo-technické zabezpečenie...nepáči sa mi chodník do budovy, kde chodia mladší žiaci. Ale páči sa mi skutočnosť, že pán riaditeľ aj s pánom starostom nedostatky odstraňujú, ako najlepšie sa to dá a že mnohí rodičia sú nápomocní. Nepáči sa mi, že niektorí žiaci nevedia, že pozdrav je prejav úcty, priateľstva... <https://sk.wikipedia.org/wiki/Pozdrav>

Učíte aj chémiu. Mohli by ste nám povedať, načo sa učíme chémiu?

Chémiu sa treba učiť už aj preto, lebo aj v našich telách prebiehajú milióny chemických reakcií. Chémia učí o látkach, ktoré sú v nás, v našom okolí, v potravinách, používajú sa ako lieky, výbušniny, plasty, farbivá, pohonné hmoty, pracie prostriedky... Učí o stavbe látok, o podstate reakcií, o tom, ako vypočítať zloženie roztokov, učí o vlastnostiach prvkov a prečo sú práve také, aké sú...Chémia je zaujímavá.

Asi máte rada zvieratá, keďže učíte aj biológiu. Máte nejaké zvieratko aj doma? Ktoré sú vaše obľúbené zvieratá?

Máte pravdu, zvieratká mám rada, má ich rada celá moja rodina. Doma máme teraz s manželom pakobylky, ktoré sa chystám priniesť do školy. Chovali sme všeličo – akváriové rybičky, korelu, modlivku, dobermanku Aru, ktorú priviedla naša dcéra, keď bola ešte v puberte. Keď som pracovala v Stanici mladých prírodovedcov, začali sme s deťmi, ktoré tam chodili, chovať pytony, veľhady, leguány, činčily, opičku Mikiu, ktorá chodila do susednej reštaurácie a hostia jej tam dávali pivo, neskôr opičku Bohuša a ďalšie dve. Moja dcéra, ktorá medzitým vyrástla, tam zabezpečila aj so svojím mužom klokany, kúpila skunka, fretky... Mali sme aj miniprasiatka, ktoré sme vykrmili na maxivelkosť, z cirkusu nám dali kozu a dikobrazy, mali sme nutrie, šváby, sasanky, gekóny, agamy, papagája aru – Filipa, ktorý mal rád nášho vnuka a on jeho.

Chovať zvieratká je náročné a vyžaduje si obetavosť. Niektorí ľudia ani nevedia, že zvieratká majú cit, že prežívajú stres, strach, smútok, sú schopní zvieratko týrať v malej klietke, zanedbávať ho, vyhodiť. Rodičia by mali niektorým deťom radšej kúpiť plyšáka. Obľúbené zviera – to nemám, obdivujem všetky, nemám rada parazity.

Čo sa vám najviac páči na vašom povolaní učiteľky? Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Je to poslanie. Mám rada deti, chcem, aby boli vzdelané aj dobré, potom aj budúcnosť bude dobrá. Chcela som byť Helenou Vondráčkovou, ale aj chovateľkou zvierat v ZOO a aj učiteľkou, čo som vzorne trénovala s bábikami.

Ďakujeme za rozhovor.

Sme dobrí!

OLYMPIÁDA ZO SLOVENSKEHO JAZYKA

V okresnom kole reprezentovala našu školu Silvia Randíková z 9. ročníka. Bola úspešnou riešiteľkou, skončila na peknom 5. mieste. Táto olympiáda je o to ťažšia, že žiak, ktorý v nej súťaží, musí mať okrem vedomostí aj tvorivé schopnosti a dobrý jazykový prejav. Uspieť v nej nie je teda vôbec jednoduché. Silvie sme sa spýtali, ako olympiádu hodnotí ona.

SILVIA: Myslím si, že olympiáda bola primeraná pre žiakov 9. ročníka. Pre mňa bola najťažšia ústna časť. Keďže sme na ňu mali len asi 15 minút, nestihla som sa na ňu dobre pripraviť. Musela som stihnúť vymyslieť príbeh a potom ho ešte aj zaujímavo predniesť. Najľahší bol vedomostný test. Úlohy boli podobné ako na Testovaní 9. V porovnaní s inými olympiádami bola pre mňa táto najľahšia.

OLYMPIÁDA Z ANGLICKÉHO JAZYKA

Po minulom roku sme aj tento rok vkladali nádej do Ninky Sedliačkovej. Pred rokom prekvapila nás aj porotcov, lebo ako najmladšia vo svojej kategórii obstála veľmi dobre a zanechala za sebou aj starších žiakov, ktorí sa už angličtinu učia dlhšie. Tento rok bola Ninka opäť úspešná. Spýtali sme sa jej, ako sa na túto súťaž pripravovala.

NINA: Nemohla som sa pripravovať až tak, ako by som chcela, pretože som pred súťažou ochorela. Ale pravda je, že s angličtinou sa stretávam každý deň – čítam knihy v angličtine a ak nejakým slovám nerozumiem, rýchlo si to nájdem na internete. Pozerám aj videá v anglickom jazyku. Ak sa chcem spojiť s kamarátmi z celého sveta, tak musím mať dobrú slovnú zásobu a ovládať aj gramatiku. Dokonca už píšem aj knihu v anglickom jazyku. Myslím si, že cudzí jazyk sa najlepšie učí s vedomím, že ho budeme raz potrebovať.

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

V MO sa v okresnom kole stal úspešným riešiteľom Matej Cigánik z 5. B. Matematika je ťažká veda, preto nás teší, že sa naši žiaci zapájajú do matematických súťaží, aj do náročnej olympiády. Maťo, čo sa ti páči na matematike? Ako hodnotíš príklady, ktoré si riešil na olympiáde?

MATEJ: Matematika je pre mňa ľahký predmet a aj dosť zábavný. Najradšej mám počítanie pod seba alebo niečo z geometrie. Slovné

úlohy nemusím. Príklady na matematickej olympiáde boli celkom ľahké, len zapísať ich robilo skoro všetkým problém.

DEJEPISNÁ OLYMPIÁDA

Ďalšia olympiáda, ktorá si vyžaduje náročnú prípravu, dôslednosť a veľa veľa hodín strávených s „nosom v múdrych knihách“. Je to dejepisná olympiáda, na ktorú sa treba naučiť veľké množstvo faktov, a to nielen z oblastí, ktoré sa preberajú na hodinách dejepisu, ale aj z témy, ktorá je „navyš“. O to viac nás teší úspech všetkých štyroch dievčat, ktoré reprezentovali našu školu v okresnom kole. Boli to: Mária Hvizdáková a Laura Dobroňová z 8. ročníka a Silvia Randíková a Simona Sládková z 9. ročníka. Najvyššie sa umiestnila Majka, ktorej sme sa tiež spýtali na jej dojmy.

MAJKA: *Okresné kolo DO sa uskutočnilo v priestoroch Mestského úradu v Žiline. Keď sme tam prišli, bola som prekvapená, koľko tam bolo žiakov z rôznych škôl. Po chvíli čakania sme si posadali do zasadačky a rozdali nám testy. Na ich vypracovanie sme mali hodinu a pol. Keď sme ich dopísali a odovzdali testy, dostali sme odmenu. Výbornú bagetu a minerálku. Som rada, že som sa mohla tejto olympiády zúčastniť a že som skončila na 7. mieste. Dúfam, že aj o rok postúpim do okresného kola.*

ŠALIANSKY MAŤKO

V školskom kole obľúbenej recitačnej súťaže sme si mohli vypočuť krásne slovenské povesti v podaní 14 žiakov z ročníkov 3., 4. a 5. V okresnom kole nás reprezentovali: Kristínka Kubalová, 3. roč., Dorotka Jurašíková, 4. roč. a Ráchel Haluzová, 7. roč. Dorotka skončila na II. mieste. Bola to jej prvá účasť v okresnom kole v umeleckom prednese a hneď takýto úspech! Spýtali sme sa jej, aké to tam bolo a tu je jej odpoveď.

DOROTKA: *Bolo to dobré. Veľmi sa mi to tam páčilo. Vôbec som nemala trému. Páčilo sa mi tam skoro všetko, iba to mi vadilo, že sme mali krátku prestávku. Konkurencia bola veľká, a tak som rada, že som získala II. miesto. Porota mi povedala, že sa mám stále zlepšovať a raz budem prvá.*

Zisťoval a fotil: kolektív Hriča

Svetový deň bez mobilov

6. februára sme si pripomínali **Svetový deň bez mobilov**. V tento deň sú ľudia pozvaní, aby vypli svoje mobilné telefóny, zamysleli sa nad tým, ako moderné komunikačné prostriedky ovplyvňujú ich život a uvedomili si, ktoré hodnoty sú v živote najdôležitejšie. Prvýkrát sa tento deň oslavoval v roku 2001.

Skoro všetci žiaci na základnej škole majú mobily. Niektorí žiaci si ich vyťahujú cez prestávku, a žiačky zo starších ročníkov sa s nimi zabávajú na WC. Najčastejšie ich deti používajú na hranie, vyhľadávanie informácií a na komunikáciu. Čo by ste mohli urobiť, keby ste chceli vyskúšať deň bez mobilov? Tu je zopár návrhov:

- ❖ Keď má Váš kamarát meniny, neposielajte mu SMS, pošlite mu radšej list alebo pohľadnicu.
- ❖ Nehrajte sa na mobiloch, radšej sa hrajte s kamarátmi, choďte s nimi von a hrajte sa na ihrisku. Alebo sa prejdite do prírody.
- ❖ Pokiaľ sa chcete niečo spýtať starých rodičov a poradiť sa s nimi, keď máte problém, nevolajte im, ale radšej ich choďte navštíviť
- ❖ Ak si chcete vyhľadať nejakú informáciu na internete, vyhľadajte si to radšej v knihe, určite máte doma nejaké encyklopédie. Alebo sa spýtajte svojich rodičov, brata či sestry.
- ❖ Nepoužívajte svoj mobilný telefón tesne pred spaním, radšej si chvíľku čítajte knižku, uvidíte, že sa vám bude lepšie zaspávať.

A čo s mobilmi v škole? Dá sa vydržať celé vyučovanie bez toho, aby sme občas nekukli na displej? Je to ťažké, ale školský poriadok je neúprosný, takže pripomíname:

ZO ŠKOLSKÉHO PORIADKU

Pri porušení zákazu mobilného telefónu (MT) sa žiakovi udeľujú tieto opatrenia:

- I. napomenutie poznámkou do žiackej knižky (internetovej ŽK)
- II. odobratie MT, vrátenie MT po vyučovaní, telefonické upozornenie rodiča (zákonného zástupcu)
- III. odobratie MT, osobné vyzdvihnutie rodičom (zákonným zástupcom)
- IV. odobratie MT, osobné vyzdvihnutie rodičom (zákonným zástupcom), pokarhanie triednym učiteľom
- V. odobratie MT, osobné vyzdvihnutie rodičom (zákonným zástupcom), pokarhanie riaditeľom školy
- VI. odobratie MT, osobné vyzdvihnutie rodičom (zákonným zástupcom), znížená známka zo správania

A čo vy a váš mobil? Skutočne je to váš najlepší kamarát, alebo len dobrý pomocník? HRIČO sa povypytoval svojich redaktorov a tu sú ich odpovede:

Svoj prvý mobil som dostal, keď som mal sedem rokov. Vtedy by som ešte jeden deň bez mobilu prežil, ale teraz už asi nie, neviem, ako by som si hľadal domáce úlohy. Ak si dobre pamätám, zdedil som ho po sestre. Vtedy som si myslel, že je to výborné. Ale teraz viem, aká je to otrava. Človek od toho nemôže odtrhnúť oči. Raz som videl uja, ktorý išiel na bicykli a niečo robil na mobile. Že vraj raz jeden človek hral na mobile hru Pokemon go a skončil s autom v strome. Telefón má svoje výhody aj nevýhody, občas nevadí, keď sa na ňom zahráte, ale mobil by mal slúžiť hlavne na telefonovanie, keď je to nevyhnutné.

Jakub Dobroň

Môj mobil som dostal pred šiestimi mesiacmi. Najradšej sa na ňom hrám a určite nie som sám. Samozrejme, že mobil využívam aj tak, ako sa má. Cez mobil si niekedy píšem úlohy, napríklad z anglického jazyka. Keby som nemal mobil, nevedel by som, že mama nepríde a omrzol by som, lebo by som vonku na ňu čakal.

Adam Lukáčik

Môj mobil som dostala v januári. Je zlatý, ale spredu je biely. Má priesvitný obal. Spadol mi už trikrát, ale nič sa mu nestalo. Mám v ňom tri hry. Schovávam si ho v poličke. Mám na ňom svoj odtlačok prsta.

Monika Ševčíková

Mám veľmi rada svoj mobil, lebo mám v ňom samé dobré hry, napríklad My talking Angela alebo Varenie. Milujem videohovory, lebo keď napríklad moja mama je s mojím psíkom, tak si spustím videohovor a môžem ich vidieť, čo robia. Dá sa aj volať, aj písať esemesky kamarátom alebo aj rodine, aj cez messenger sa dá komunikovať, volať, písať, všetko možné, čo len chcete. Môžete aj robiť selfíčka a to je to najlepšie na mojom mobile. Rada si fotím svojho nového psíka. Ale ešte malá maličkosť: do školy by sa mobil nemal nosiť, lebo odvádza od učenia a aj keby ste si ho tam zobrali, musíte ho vypnúť a schovať do tašky, aby ste sa mohli sústrediť na učenie.

Viki Štrkáčová

Z OBČIANSKEHO ZÁKONNÍKA

§12

Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

To znamená, že NEMÔŽEŠ nikoho fotiť na mobil, bez jeho dovolenia!!!

Anna Franková

KNIHA

Názov: Denník Anny Frankovej

Autorka: Anna Franková

Zostavili: Otto Frank a Mirjam Pressler

Vydavateľstvo: Slovart, 2015

Anna Franková si 12. júna 1942 začala písať denník. Bolo to v deň, keď ho dostala ako darček na narodeniny. Zápisky si začala robiť ešte v čase, keď neboli v úkryte. Zo začiatku v ňom opisovala školu, rodinu, priateľov. Neskôr už nemohli zostať vo svojom dome, ale museli sa ukryť. Anna nemohla robiť, čo ju bavilo a začala premýšľať nad rôznymi otázkami. Keďže sa nemala komu zdôveriť, písala do denníka všetko, čo ju trápilo a zaujímal. Spolu so svojou rodinou sa v zadnom dome, teda v úkryte, skrývala ďalšia rodina. Boli to van Daanovci a zubár Dussel. Po dlhšom čase sa začala stretávať s Petrom. Bol to člen rodiny van Daanovcov. Rozprávali sa na rôzne témy a rozumeli si.

1. augusta 1944 sa denník Anny Frankovej skončil. Nieкто ich prezradil. Rodinu odviezla polícia. Anna zomrela spolu so svojou sestrou v koncentračnom tábore Bergen – Belsen na týfus. Jej otec ako jediný prežil z ôsmich skrývajúcich sa. Vďaka nemu sa Annin denník dostal na verejnosť a my si ho dnes môžeme prečítať. Pri čítaní knihy som sa čudovala, ako je možné skrývať sa takú dlhú dobu – dva roky. Zvláštne bolo aj to, že v tých ťažkých časoch nestrácali nádej a tešili sa na čas, keď sa vojna skončí a budú môcť žiť život ako predtým.

DIVADLO

Názov: Anna Franková

Réžia: Šimon Spišák

Hrajú: Lucia Korená a Ivan Martinka

Mestské divadlo Žilina pripravilo pre svojich divákov hru Anna Franková. V divadle sme mohli vidieť niektoré časti z denníka. Vystupovali tu len dvaja herci, ktorí boli výborní. Napriek tomu musím povedať, že kniha sa mi páčila viac. Vedela som si lepšie predstaviť, čo všetko Anna prežívala. Anna opisovala svoje pocity, zážitky a hlavne to písala veľmi jednoducho a úprimne. Anna netušila, že tento jej denník bude raz čítaný na celom svete. A tak je jasné, že písala pravdivo o všetkom, čo prežívala. Ale aj v divadelnej hre sme mohli vidieť, aký ťažký osud postihol Židov počas II. sv. vojny, kvôli skupine ľudí, ktorým prekážalo ich náboženstvo, národnosť, kultúra.

Mária Hvizdáková, 8. roč.

obrázky: martinus.sk, divadlozilina.eu

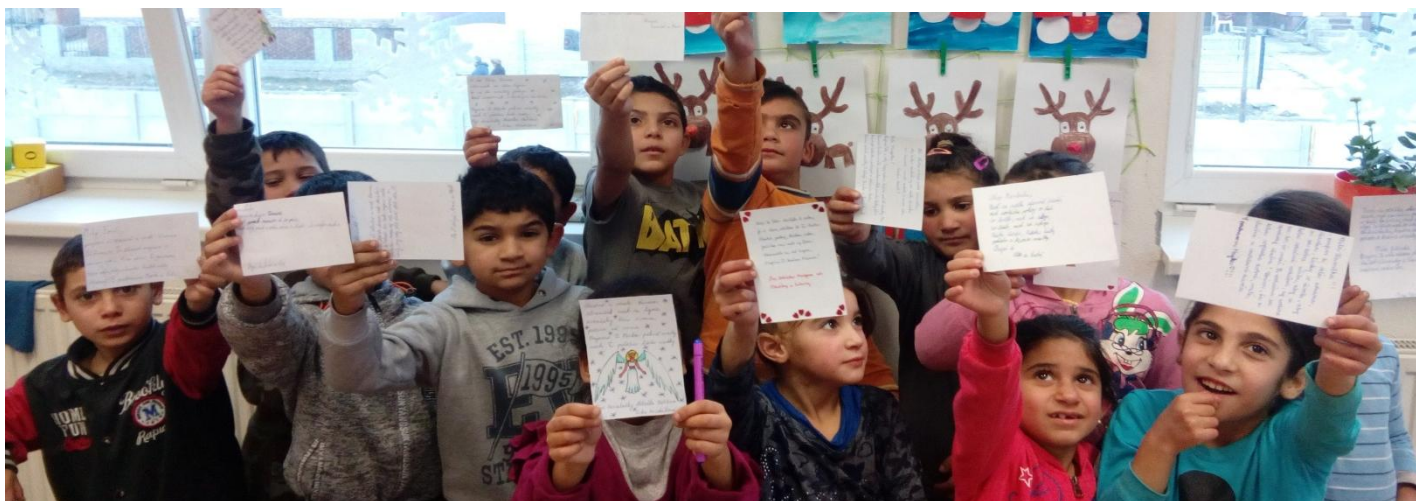
Škola, ktorá mení svet

Naučiť sa vnímať potreby iných ľudí, robiť radosť iným, byť dobrým občanom našej krajiny – to všetko bolo cieľom aktivít uskutočnených v rámci projektu Škola, ktorá mení svet. Žiaci 5. ročníka sa zapojili do projektu **Adoptuj si kravičku**. Prostredníctvom nazbieraných slovenských mliečnych výrobkov sa im podarilo adoptovať si kravičku Milku z Kozároviec, o ktorú sa ďalej starajú cez počítač. Tí istí žiaci sa zapojili aj do projektu **Vianočná pošta**. Adoptovali si babku alebo dedka z domova dôchodcov a napísali im vianočnú pohľadnicu. Žiaci 9. ročníka zase posielali vianočné pozdravy žiakom 1. ročníka ZŠ v Rakúsoch, ktorú navštevujú deti z rómskej osady.

V predvianočnom čase sme sa aj my, deviataci, zapojili do projektu Škola, ktorá mení svet. Napísali sme vianočné pozdravy, ktoré sme poslali malým prváčikom do obce Rakúsy. Ja som napísala dievčatku, ktoré sa volá Albínka. Po nejakom čase sa nám „naši“ prváci ozvali a poslali nám fotky, na ktorých boli oni s pohľadnicami, ktoré sme im poslali. Nahrali nám aj video, v ktorom nám zavinšovali vianočný vinš. Chystáme sa aj navštíviť týchto prváčikov. Na stretnutie s nimi sa veľmi tešíme.

Vanesa Hofericová

Ja som pred Vianocami napísala do domova dôchodcov babke, ktorá sa volá Jiřina a pochádza z Českej republiky. „Moja babka“ mi aj odpísala a napísala mi veľa zaujímavých informácií. Dozvedela som, že má rada tie isté veci ako ja, napr. rada maľuje, v mladosti rada tancovala a spievala. Má 79 rokov, možno už oslávila aj osemdesiatku, ale to zatiaľ neviem. Podobne ako ja, má rada psov. Napísala mi aj rôzne rady do života, napríklad to, aby som si nerobila starosti.

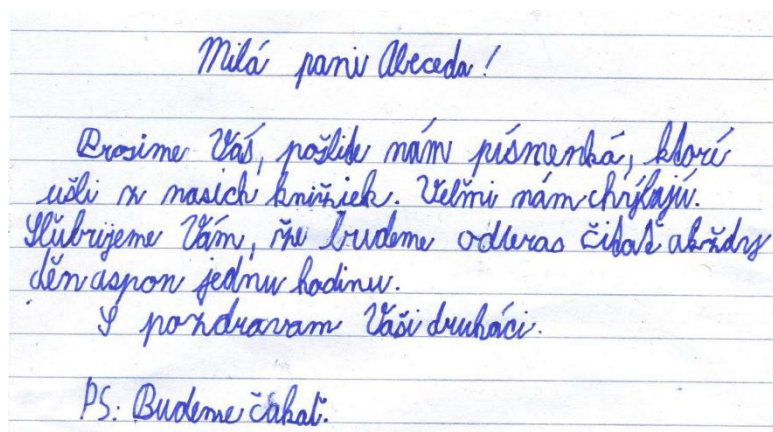
Natália Hubočanová

Pani Abeceda

Pani ABECEDA je veľmi stará dáma. Nosí červené šaty a červené topánky (preto vám pani učiteľka opravuje chyby v písmenkách červeným perom). Pani Abeceda má na starosti všetky písmenká v knihách. Je veľmi múdra. Vie správne písať všetky písané písmená a vie ich aj prečítať. Vie, kde sa píše mäkké i a tvrdé y. Vie, kde patria a kde nepatria rozlišovacie znamienka.

V II. B mali žiaci veľa knižiek v polici, ale nečítali ich. Preto sa písmená v týchto knihách nahnevali, že musia trčať v zatvorených knihách. Rozhodli sa odísť do inej triedy. Na druhý deň rozdala pani učiteľka svojim žiakom knihy z police a povedala im: Otvorte si stranu 30. Prečítame si básničku o snehuliakoch. Deti otvorili knihy na strane 30 a... Neboli tam žiadne písmenká! Pani učiteľka sa ešte raz pozrela do každej knihy a v žiadnej nebolo ani jedno písmeno! Čo teraz? Čo urobíme, aby sa nám písmenká vrátili do našich knižiek? Spýtala sa pani učiteľka. Laura povedala: Ja viem, prečo písmená odišli. Lebo sme ich nečítali. Zavolajme pani Abecede, aby poprosila písmená, nech sa vrátia späť do našich knižiek. Tak aj urobili. Napísali pani Abecede list a poprosili ju, aby im vrátila písmenká. Sľúbili jej, že budú každý deň čítať najmenej jednu hodinu. Tu je ich list:

Pani Abeceda im odpísala. Napísala im:

Milí žiaci!

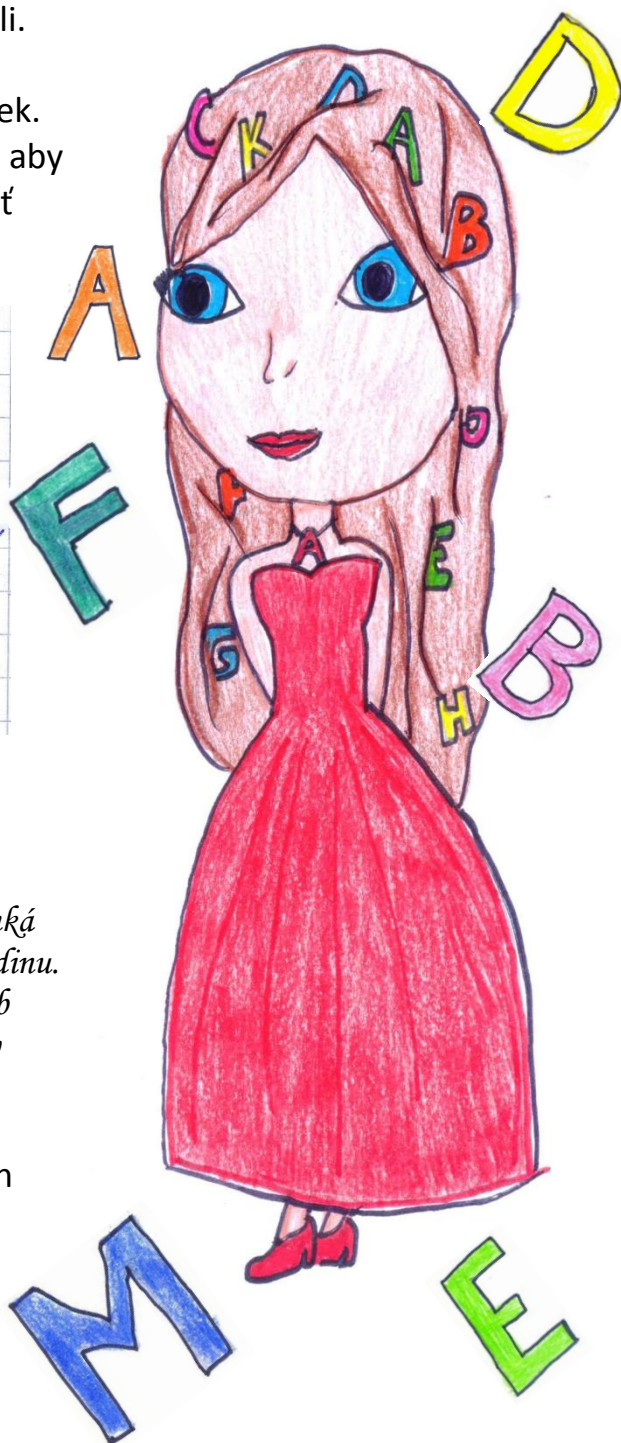
Prečítala som si Váš list. Obsahoval zopár chybičiek, ktoré ste urobili preto, lebo málo čítate. Ak chcete, aby sa vrátili písmenká do vašich kníh, naozaj musíte každý deň čítať aspoň jednu hodinu. Posielam Vám písmenká, ktoré ušli z vašich kníh. Ak svoj sľub nedodržíte, tak Vám písmenká navždy zoberiem a vy sa nikdy nenaučíte poriadne čítať ani písať.

S pozdravom Vaša pani Abeceda.

Deti si list prečítali a rozbehli sa ku knihám. Otvorili ich a písmená našli na svojom mieste. Odvtedy žiaci II. B každý deň čítajú jednu hodinu a niekedy aj dve.

Laura Lušňáková

Ilustrácia: Nina Chládeková

Príbeh

MISUKY FOX 2. časť

„Tu som, pri ujovi,“ povedal Haru.

„Už som ti hovorila, že máš zjednanú prvú triedu a že nemáš otravovať ostatných cestujúcich.“ hnevala sa na dieťa letuška.

„Mne to nevadí,“ povedal Misuky a usmial sa. Dieťa mu úsmev opätovala a otočilo sa k letuške, ktorá bola jeho sestrou:

„Ja nechcem ísť do prvej triedy a keď mi to ujo dovolil, tak tu s ním zostanem.“

Letuška sa upokojila a milo sa prihovarila dieťaťu:

„Keď pôjdeš do prvej triedy, tento pán môže ísť s tebou.“

„Áno, jupííí!“ vykrikol Haru, až sa otriaslo celé lietadlo. „Pôjdete so mnou do prvej triedy? Všetci pôjdete? Prosím!“

Misuky vystrašený náhlymi turbulenciami vyjachtal: „Dobre, dobre, len prosím ťa, nekrič!“

Keď ich letuška posadila do prvej triedy, všetci si vydýchli a konečne nastal pokoj v celom lietadle.

Misuky si po chvíli uvedomil, že sedí v masážnom kresle. Len nevedel, ako ho má zapnúť.

Pokračovanie nabudúce.

Jakub Dobroň, ilustrácia: Vanessa Uhliariková

EMA A PETER 2. časť

Hneď ako sa to dozvedela, utekala za ním. Keď prišli do nemocnice, Peter bol v umelom spánku. Lekári mu dávali na prežitie 20%, mal ťažký otras mozgu a zlomené rebrá. Ema sa psychicky zrútila. Po tomto incidente pri ňom presedela ešte tri týždne. Po troch týždňoch stále bez zlepšenia. V jeden deň ho držala za ruku

a plakala. V jednej sekunde jej pohladka ruku a povedal: „Milujem ťa, Ema.“ a zaspal. Na druhý deň to povedala doktorom, mysleli si, že je to nemožné, ale stalo sa to ešte raz, keď ho doktor prehliadal, Peter sa pohol a prehovoril. Doktor povedal, že jeho stav sa zlepšil a má šancu na uzdravenie. Ema poprosila jeho rodičov, či by u neho mohla ešte pár dní ostať. Asi si hovoríte, že aká to bola pekná nemocnica, ale nebolo to tak. Bola hrozná, nemali postele, ale iba matrace. Dovolili jej u neho spať ešte tri dni. Keď sa toto všetko stalo, stala sa ďalšia hrozná vec. Ukázalo sa, že Peter predával drogy. Prišli k nemu policajti a zobrali ho z nemocnice rovno do väzenia. Ema si myslela, že je koniec, keď jej nedvíhal mobil. Petra odsúdili na 5 rokov.

Pokračovanie nabudúce

Viki Imríšková, Nina Chládeková

SOVA

Týmto číslom začíname novú tému o zvieratkách. V každom nasledujúcom čísle by sme vám chceli predstaviť niekoho zo zvieracej ríše a pozrieť sa naň z rôznych uhlov pohľadu. A začíname medzi operencami – predstavujeme zaujímavého, tajomného obyvateľa lesov – sovu.

Na sovu si chceme posvietiť aj preto, lebo sme si všimli, že je obľúbeným dievčenským módnym doplnkom. Prečo práve sova? Prečo nie netopier alebo ďateľ? Medzi domácimi miláčikmi určite prevládajú psíkovia a mačičky. Zisťoval som medzi svojimi spolužiakmi, ako by obstála sova práve v konkurencii psov a mačiek. Tu je výsledok:

1. miesto: PES (25 hlasov)
2. miesto: MAČKA (15 hlasov)
3. miesto: SOVA (13 hlasov)

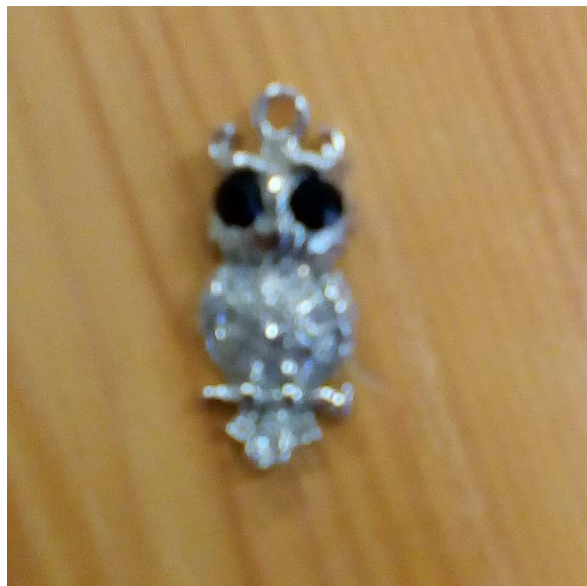
Napriek tomu, že doma by sme chceli viac psa alebo mačku ako sovu, málokto nosí psie či mačacie náušnice, prívesky, ozdoby. Aj keď tie mačičky by sa tiež našli, no tým sa možno budeme venovať v niektorom ďalšom čísle. Takže čo je na sovičkách také pekné, že sa z nich stali módne doplnky?

DIANA TRAJČÍKOVÁ: Sovičky majú veľké oči, a preto si ich každý človek obľúbi. Veľa dievčat na našej škole má aspoň jednu vec so sovičkou. Môže to byť napr. školská taška, peračník, módne doplnky, školské potreby....

Na obrázku môžete vidieť, že ja mám sovičkovú tašku a peračník. Tieto veci som dostala na Vianoce asi pred rokom. Mne sa na sovách páči, že môžu mať akúkoľvek farbu a vždy vyzerajú dobre.

VANESA MAZÚROVÁ: Toto je môj sovičkový prívesok. Sovička je strieborná, má čierne kamienkové oči. Aj bruško a krídla má posiate striebornými kamienkami. Strašne sa mi na nej ľúbi, že sa celá trblieta a že je taká malá. Nemusím ju používať len ako prívesok, ale keď ju zavesím na háčik, môžem si ňou ozdobiť záclonu, alebo si ju môžem pripevniť na zips na bunde alebo na taške, kabelke, peračníku...

Rozárka Sovu Rozárku ste mohli vidieť v známej rozprávke Tri oriešky pre Popolušku. Rozárka je múdra, rozvážna a veľmi dobrá. Nič nehovorí, napriek tomu dáva Popoluške dobré rady. To ona ju povzbudí, aby rozlúskla oriešky, aby si obliekla krásne šaty a aby sa nebála ísť na bál. Bola to Popoluškina najlepšia kamarátka, ktorej sa mohla so všetkým zdôveriť.

Hedviga

Sova Hedviga je vernou spoločníčkou Harryho Pottera. Harry ju dostal na svoje jedenáste narodeniny. Hedviga je krásna biela sova, druh: belaňa tundrová. Harrymu pomáha v boji so zlom, pričom však príde o život. Meno Hedviga vybrala autorka J. K. Rowlingová podľa svätej Hedvigy Sliezskej, ktorá je patrónkou sirôt. Znalci sov však prišli na to, že vo filme účinkoval samček tejto sovy, Hedviga bola teda „chlapec“.

Wagner

Sova Wagner sa vyskytuje v knihe Hnusná teta Berta. Je jej verný spoločník. Je strašne veľký. Živí sa myšami, muchami... Je hnedo čiernej farby. Rád sedáva na pleci svojej majiteľky. A takisto ako ona, je strašne zlý a protivný.

Sovičky Sú štyri, sú malé, hladné, premrznuté a opustené. Ich domov (stodola) je zničená a ich rodičia zmizli. V poslednej chvíli ich zachráni Janko a jeho mama, ktorá vie, ako sa o ne postarať. Ak si knihu prečítate, dozviete sa veľa o živote sov, ale aj o tom, čo robiť, keď natrafíte na opustené či zranené zvieratko.

SOVA AKO SYMBOL

Všetci vieme, že sova je symbolom múdrosti. Veď sa aj hovorí: „múdry ako sova“. V **starovekom Grécku** bola sova symbolom mesta Atény a tiež gréckej bohyně múdrosti Palas Atény. A prečo sa sova spájala s múdrosťou? Bolo to pre jej schopnosť vidieť aj v tme a tma je zase symbolom nevedomosti. Gréci ju vyobrazovali aj na svojich minciach, ale aj na bojových štítoch. V Grécku mali príslovie: Je to zbytočné, ako nosiť sovy do Atén.

Pallas Aténa so sovou

Sovu mali v úcte pravdepodobne aj **Kelti**. Tiež ju považovali za symbol múdrosti, spomínali ju na konca príbehov, z ktorých vyplývalo nejaké ponaučenie. V **Egypte** a v **Indii**, ale aj u **slovanských národov** však nebola sova veľmi obľúbená. Považovali ju za vtáka smrti, jej tajomného huku, ktoré sa ozývalo v noci, sa ľudia báli, lebo si mysleli, že ohlasuje niečiu smrť a nešťastie. V **Číne** si sovu spájali s bleskom, ktorý rozjasňuje noc a s hromom, ktorý ruší ticho. **Severské národy** a **Germáni** spájali sovu s čarodejnicami, vešticami a šamanmi. Šamani verili, že im sova môže prepožičať svoje výnimočné schopnosti: let, sluch a zrak.

Grécka minca tetradrachma (cz.depositphotos.com)

FAKTY O SOVE

Latinský názov sovy je veľmi zaujímavý: Strigiformes (čo vám to pripomína?). Medzi vtákmi sa zaraďujú do radu letcov. Sú to nočné vtáky, ale niektoré druhy lovia aj cez deň. Majú husté a mäkké perie, vďaka ktorému sa zdajú byť väčšími, než v skutočnosti sú. Sovy majú dve veci, ktoré ich robia zaujímavými. Sú to ich uši, ktoré sa volajú perové uši alebo rožky. No a tá druhá vec sú oči – tie sú veľké a obkolesené lúčovito usporiadaným kruhom pier, tzv. závojom. Keďže sovy majú zakrpatené očné svaly, nemôžu hýbať očami, a tak pri pohľade nabok musia otočiť celú hlavu. Majú výborný sluch aj zrak, preto sú dobrými nočnými lovcami. Na Slovensku hniezdi 9 druhov sov a všetky sú chránené. Sú to tieto sovičky:

Sova obyčajná

Má mimoriadne veľkú hlavu. Môže byť sivá alebo hrdzavohnedá. Nemá ušká z pierok.

Sova dlhochvostá

Je veľká, sivá s tmavými hnedými škvrnami a pruhmi po celom tele. Má veľký závoj okolo očí.

Plamienka driemavá

Brucho, dolné končatiny, hlava a spodné strany krídelových pier má biele až sivé. Jej tvár má tvar srdca.

Výr skalný

Je to najväčšia európska sova. Má uši, pazúry a zarastené nohy. Jeho latinské meno je Bubo bubo:-)

Kuvik obyčajný (plačlivý)

Dokáže žiť aj na zemi. Má nohy prispôsobené na hrabanie a úchop, sú dlhšie a pomáhajú mu v chôdzi.

Myšiarka ušatá

Má hnedé a čierne sfarbenie. Má zaujímavé uši – jedno ucho má vyššie ako druhé. Sluch má výborný!

Kuvičok vrabčí

Je to najmenšia sovička, meria iba 16 cm. V pomere k telu je jeho guľatá hlavička tiež veľmi malá.

Výrik obyčajný (lesný)

Tiež patrí k menším sovičkám. Jeho základná farba je hrdzavohnedá až sivá. Pierka má priečne pruhované.

Pôtik kapcavý

Je zavalitý, má krátky chvost a plochú hlavu. Svojím sfarbením je dobre maskovaný v prostredí, v ktorom žije

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna sova, ktorá sa volala Miriam. Nikto ju nemal rád, lebo všetko skazila, aj kráľovnine narodeniny. Ale raz prišiel taký deň, že do mesta priletelo veľké tornádo. Sovy lietali kade-tade, ale našťastie prišla Miriam a ona mala také mocné krídla, že tornádo ušlo kade ľahšie. A tak sa stala Miriam ochrankyňou celej ríše. A Miriam mala aj kamarátku, ktorú

tiež nikto nemal rád. Volala sa Lýdia a mala skazonosnú moc. Lýdia závidela Miriam, lebo ona sa stala ochrankyňou, ktorou aj Lýdia chcela byť. A tak našla na Miriam takú zlú fintu. Ale Miriam bola veľmi múdra sova a prišla jej na to, ale nechcela jej vôbec ublížiť, práve naopak, chcela jej pomôcť, chcela ju oslobodiť od tej závesti. A tak požiadala kráľovnú, či by nemohla robiť ochrankyňu aj Lýdia. Kráľovná povedala: A prečo nie. A tak šla Miriam za Lýdiou. Povedala jej, že jej odpúšťa a odvtedy spolu ochraňujú ríšu a sú kamarátky na veky vekov.

Viki Štrkáčová

SOVA BRIGITA

Bola raz jedna sova Brigita. Bola učiteľka. Mala veľmi veľké oči a jeden malíčky červený kľobúčik, ktorý jej nosil šťastie. Jedného dňa zobrala sova Brigita svojich žiakov preletieť sa nad Sovyvilom. A ako letela, stratila svoj malíčky kľobúčik, ktorý jej nosil šťastie. Ako jej spadol, nabúrala do javora a spadla na zem. Jej žiaci sa zľakli a leteli hneď za ňou. Brigity sa spýtali, či je v pohode. Brigita odpovedala svojim žiakom, že je v pohode, ale sa jej stratil kľobúčik šťastia. Žiaci jej povedali, že jej ho pomôžu nájsť. Ona sa potešila a poďakovala im za ochotu. Tak teda preleteli celú dedinu, ale nič nenašli. Brigita teda musela letieť až za mesto. Letela a letela, až doletela do mesta Vtákovil. Keď pristála, hneď hľadala obecný úrad. Na obecnom úrade sa stretla so starostkou, ktorej povedala, že sa jej stratil malý červený kľobúčik, ktorý jej prináša šťastie. Starostka Vtákovilu po ňom hneď vyhlásila pátranie. Hľadali všade, dobehli aj Brigitini žiaci a presnorili celé mesto, okrem Zakázaného lesa. Bolo to strašidelné miesto, ale sova Brigita sa nebála a smelo doň vkročila. Stretla tam strigu Migu a na jej hlave svoj červený kľobúčik. Hneď začala kričať: Môj kľobúčik! To je môj kľobúčik! Keď to počuli Brigitini žiaci, rýchlo bežali do lesa a strhli strige Brigitin kľobúčik z hlavy. Striga Miga sa vyparila a Brigita so svojimi žiakmi sa mohla vrátiť do Sovyvilu. Sova Brigita má nielen kľobúčik, ktorý jej nosí šťastie, ale aj dobrých žiakov, ktorí jej vždy radi pomôžu.

Nina Baloghová, Šarlota Badíková

Neslaka na lyžovačku

Posledný januárový deň pre nás pani učiteľka Sládeková pripravila super lyžovačku. Kto chcel, mohol sa ísť lyžovať do lyžiarskeho strediska SKI MAKOV. Žiaci boli z každej triedy druhého stupňa. Bolo nás približne 15. Išla s nami pani učiteľka Sládeková a pán učiteľ Klieštik. Rozdelili sme sa na dve skupiny. U pána učiteľa boli lepší a u pani učiteľky slabší lyžiari. Každý musel mať prilbu. Lyžovalo sa super. Na obed sme si oddýchli v bufete a pri autobuse. Keď sme sa najedli, pokračovali sme v lyžovaní. Vyšli sme pomou hore a asi tak v polovici Mišo Doboš spadol a zo srandy zostal ležať. Ja a Matej Cigánik sme ostali stáť a smiali sa. Pán učiteľ sa zl'akol, odrasil sa a ako sa ponáhl'al za Mišom, tak zrazil Mateja. Spadol pán učiteľ aj Matej. Všetci boli na zemi, len ja som stála. Našťastie sa nikomu nič nestalo.

Nina Chládeková

Na fotke vidíte lyžiarov:
Matej Cigánik
Nina Chládeková
Šarlota Badíková
Mišo Doboš
... a pán učiteľ Klieštik, ktorý zrazil Mateja. Túto fotku sme spravili asi tak v strede lyžovačky. Ešte sme neboli unavení, tak sme sa usmievali.

Vtipné príhody zažili aj ôsmaci. SABINA MIŠUTKOVÁ NÁM POVEDALA:

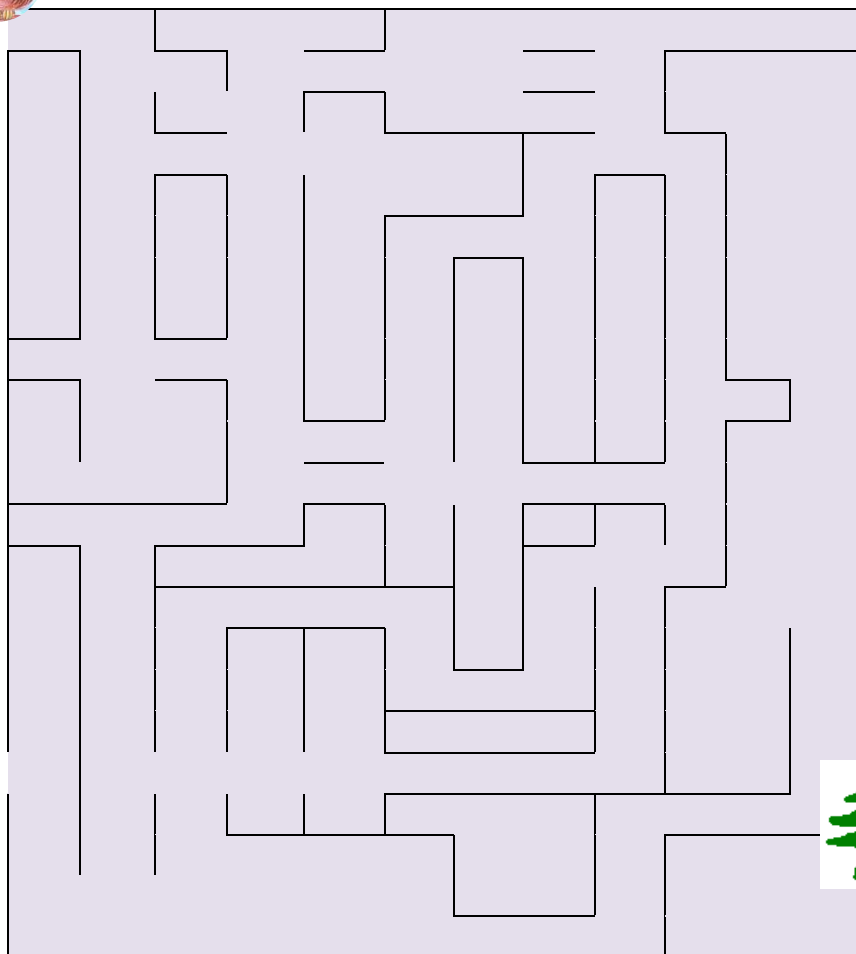
Keď sme išli cez les, tak sme popadali do kríkov. Tomáš tam stratil palicu, tak išiel len s jednou dole svahom. Keď išiel druhýkrát, tak ju tam nenašiel, pretože mu ju niekto už zobral dole. Ďalej sa nám stalo, že pani učiteľka Sládeková povedala jednému chalanovi (nebudem menovať), že musí dávať pozor na lyže, lebo sú jej. Nato sa dotyčný spustil dolu svahom a zlomil viazanie. Tak ho išiel hľadať a keď ho našiel, tak išiel pešo dole svahom.

Bolo tam super, nasmiali sme sa. Išla by som ešte raz.

Zabav sa!

Pomôž sovičke nájsť cestu k stromu,
na ktorom má svoje hniezdo.

Adam Lukáčik

Príde kovboj do salónu a zreve:
„Kto mi natrel koňa na zeleno!?”
Prihlásil sa medved'. Kovboj na to:
„Už uschol. Môžeš ho ísť nalakovať.”

Vlk ide okolo domčeka s kozliatkami a hovorí:
„Kozliatka, kozliatka, otvorte, to som ja, vaša
mamička, nesiem vám mliečko.”
Kozliatka hovoria:
„Ty nie si naša mamička, my už dva roky
pijeme kolu.”

**Ktoré zvieratko vystihuje
tvoju povahu? Urob si test.**

1. Ktorú z uvedených činností
robíš najradšej?

- A/ ležím
- B/ hrám počítačové hry
- C/ športujem
- D/ čítam

2. Ktoré z uvedených jedál
máš najradšej?

- A/ šalát
- B/ guláš
- C/ bravčový rezeň
- D/ kuracie soté

3. Ktoré z uvedených zvierat
ti je najsympatickejšie?

- A/ panda
- B/ vlk
- C/ puma
- D/ sova

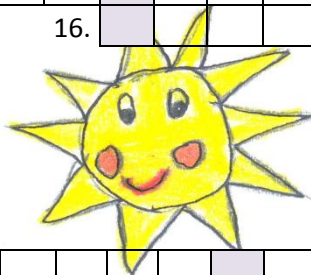
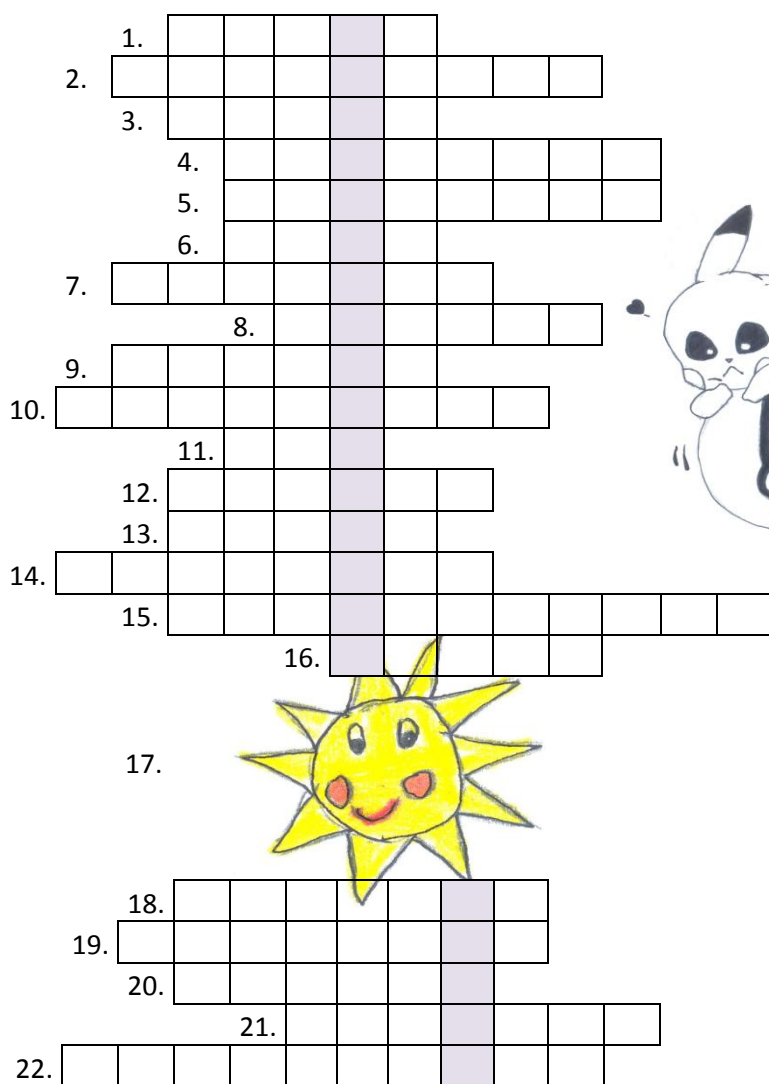
Vyhodnotenie:

Najviac odpovedí A:
vystihuje ťa panda
Najviac odpovedí B:
vystihuje ťa vlk
Najviac odpovedí C:
vystihuje ťa puma
Najviac odpovedí D:
vystihuje ťa sova

Vanessa Uhliariková

Vlk sa pýta Červenej čiapočky:
„Prečo si celá zelená?”
„Lebo som fanúšička Petra Sagana.”

V tajničke sa skrýva slovenské príslovie, ktoré obsahuje zvieraatko, o ktorom si čítal v tomto čísle Hriča. Pri riešení tajničky si pomôž synonymickým slovníkom.

1. vetroplach
2. pobehaj
3. strach
4. vankúš
5. následník
6. somár
7. darovať
8. hudba
9. ohyzdný
10. výbuch
11. bitka
12. dobrosrdečný
13. melódia
14. maznák
15. meno
16. ťubať
17. s.....o
18. rozbor
19. pôvodina
20. šľapaj
21. výrobok
22. lingvistika

V zoologickej záhrade:

„Ja chcem malú opičku!“ kričí Paľko.

„Načo ti bude malá opička?“ pýta sa ocko.

„Chcem sledovať, ako sa zmení na človeka.“

Slon zašľapne mravenisko, nažive zostanú

iba dva mravce. A tak kujú pomstu:

„Ty ho potkneš a ja ho zaškrťím.“

Pýta sa ježko zajaca:

„Prečo máš také krátke uši?“

„Lebo som romantický,“ odpovedal zajac.

„A to s tým ako súvisí?“

„Tak som sa započúval do spevu slávika, že som nepočul kosačku.“

Potkan si kupuje nový televízor.

„Aký chcete?“ pýta sa predavač.

„To je jedno, len aby mal čo najviac kanálov.“

Aha, niekto hľadá
stratenú mačku!

Nový domov

To nie si ty.

Čo teraz
s tebou
bude?

Mám nápad!

Teraz už len
čakať.

Ďakujem, už som si
myslela, že ju nikdy
neuvídím.

Tak vidíš, všetko dobre dopadlo a ty máš zase svoj domov.
Dávaj si pozor a buď dobrá. A poslúchaj svoju paničku. A vy,
deti, keď nájdete opustené zvieratko, nenechajte ho samé, ale
pokúste sa nájsť jeho majiteľa.

Vanessa Uhliariková

HRIČO – časopis žiakov ZŠ s MŠ P. V. Rovnianka v Dolnom Hričove, Školská 248, 013 41 Dolný Hričov. Štvrťročník. Ročník II./ číslo 2. Šéfredaktor: Jakub Dobroň (5. roč.), predsedníčka redakčnej rady: Vanessa Uhliariková (7. roč.), redaktori: Timea Uhliariková (7. roč.), Dominika Ševčíková (7. roč.), Monika Ševčíková, Viktória Imríšková a Nina Chládeková (5. roč.), Adam Lukáčik, Daniel Uhlárik a Viki Štrkáčová (4. roč.), Laura Lušňáková (2. roč.), Miška Ševčíková (1. roč.). Pedagogický dohľad: Mgr. Jana Kršková. Toto číslo vyšlo 28. februára 2018.
Titulka: SOVIČKA – ilustrácia: Nina Chládeková